

Όταν ο Άγιος Παντελεήμων εμφανίστηκε στον π. Ζωσιμά

/ [Γνώμες](#)

Διήγηση του μοναχού π. Ζωσιμά (1937-2010) υποτακτικού του Γέροντα π. Σίμωνα Αρβανίτη (1901-1988).

...Έτσι σταμάτησα το γράψιμο [του βιβλίου για τον π. Σίμωνα]. Πέρασε ένας χρόνος και παραπάνω από τότε. Δεν σκεφτόμουν πια τίποτε σχετικά με το γράψιμο. Φαινόταν σαν να το είχα μάλλον ξεχάσει τελείως. Συνέβη όμως τότε κάτι παράδοξο που μου έδωσε καινούργιο κουράγιο και νέα ώθηση να επιχειρήσω και πάλι το έργο αυτό. Μια καλοκαιριάτικη Κυριακή μετά τον εκκλησιασμό μου στον Άγιο Νικόλαο Χαλανδρίου, όπου εκκλησιαζόμουν τακτικά, κάθισα στο δεξί του κλίτος περιμένοντας τον φίλο κ. Π. Μ. να πάρη και αυτός αντίδωρο και να φύγουμε μαζί.

Όπως καθόμουν, έρχεται ένας πολύ χαριτωμένος, νεαρούλης και κάθισε δίπλα μου. Μου έκανε εντύπωση πως καθόταν κοσμικά με το ένα πόδι πάνω στο άλλο κουνώντας μάλιστα το ελεύθερο πόδι του παιχνιδιάρικα.

Άρχισε να μου μιλάει πολύ χαρούμενος. Σε μια στιγμή μου λέει:

– Πάτερ Ζωσιμά, θα γράψεις, δεν είναι έτσι, το βιβλίο με το βίο του Γέροντά σου;

Και λέγοντάς το αυτό χαμογελούσε μ' ένα σπάνια γοητευτικό και χαριτωμένο χαμόγελο. Και με κοίταζε στα μάτια. Τον κοιτούσα κι εγώ κατάμματα. Και προσθέτει:

– Ξέρεις, κι εγώ από την Πεντέλη είμαι [εκεί βρίσκεται το μοναστήρι του Αγίου Παντελεήμονα που δημιούργησε ο π. Σίμων Αρβανίτης, Γέροντας του π. Σιλουανού]!

Χωρίς κι εγώ να το καταλάβω καλά καλά, αποκρίθηκα τότε εντελώς αυθόρμητα και χωρίς κανένα δισταγμό:

– Και βέβαια θα το γράψω!

Μόλις όμως είπα την κουβέντα αυτή, ο νεαρός εξαφανίστηκε από μπροστά μου σαν αέρας χωρίς να μπορέσω να καταλάβω πώς έγινε αυτό, γιατί σηκώθηκα αμέσως και κοίταξα να τον ανακαλύψω, αλλά στάθηκε αδύνατο, αν και δεν ήταν εκείνη την ώρα κόσμος στο μέρος εκείνο, ώστε να έχει ανακατευθεί στο πλήθος. Και υπό φυσικές συνθήκες δεν ήταν δυνατόν να εξαφανισθεί ως διά μαγείας μέσα σε στιγμή χρόνου.

Βγαίνοντας έξω από την εκκλησία σκεφτόμουν έντονα το γεγονός αυτό που με συγκλόνισε. Ξανάφερνα ιδιαίτερα στο νου μου τα λόγια του νεαρού, «Και εγώ από την Πεντέλη είμαι», προσπαθώντας να καταλάβω τι εννοούσε με αυτά.

Και τότε κατάλαβα, όπως έλεγα κατόπι και στον κ. Μ., πως πρέπει να ήταν ο Άγιος

Παντελεήμων, γιατί και στο παρελθόν έκανε σε άλλους ανάλογες εμφανίσεις στο Μοναστήρι του στην Πεντέλη. Ο Άγιος λοιπόν ήρθε γιά να με ενθαρρύνει να συνεχίσω το έργο που διέκοψα!

Έτσι κατάλαβα εγώ την εμφάνιση του Αγίου στην ευτέλειά μου. Και ξέρω πόσο ευλαβούνταν και αγαπούσε τον Άγιο Παντελεήμονα ο μακαριστός Γέροντάς μου.

Την επόμενη Κυριακή μετά τη θεία Λειτουργία πήγα και κάθισα στην ίδια θέση, που είχα καθίσει και την προηγούμενη Κυριακή, όπου και συνέβη το γεγονός, το οποίο διηγήθηκα. Τότε μόνο παρατήρησα πως ακριβώς πάνω από το κεφάλι μου ήταν αγιογραφημένος ο Άγιος Παντελεήμων!

Από το βιβλίο του Μοναχού, π. Ζωσιμά, “Ιερομόναχος Σίμων Αρβανίτης, (1901-1988), Η ζωή και το έργο του”.